

Žnou, žnou, žnou
ten čtyřlístek v lískách.
Možná taky se mu stýská.
Jenže neumí to říct.

Hajha husko bílá,
co víš a znáš,
jak málo je již vábím.
Lístek neposílá.
A ženci jdou
a tráva padne k hrábím.

Žnou, žnou, žnou
ten čtyřlístek v lískách.
Možná taky se mu stýská.
Jenže neumí to říct.

Žnou, žnou, žnou
ten čtyřlístek v stráních,
ten o našich milováních
nepoví už slůvko víc.

Hajha husko líná,
teď můžeš spást
jen otavěнку nízkou.
On už zapomíná,
co vůní měl ten jetel
pod remízkou.

Žnou, žnou, žnou
ten čtyřlístek v lískách.
Možná taky se mu stýská.
Jenže neumí to říct.

Žnou, žnou, žnou
ten čtyřlístek v stráních.
Ten o našich milováních
nepoví už slůvko víc.
Ani slůvko víc,
ani slůvko víc.